

Johannes 2: 1-12

Hij stond met een brandende fakkel bij de voordeur van Sigrid Kaag en er ging dreiging van hem uit.

De politie werd daarom gewaarschuwd en hij werd gearresteerd.

Eerder stond dezelfde demonstrant voor de deur van minister Hugo de Jonge en weer daarvoor stond hij voor het huis van Theo Hiddema, advocaat en betrokken bij Forum voor Democratie.

Op internet zocht ik naar filmpjes, waarin hij geïnterviewd werd.

Ik deed dat uit nieuwsgierigheid, omdat hij zich voor zijn actie beriep op God.

Hij vertelde dat God hem de opdracht gegeven had om te gaan demonstreren.

In een ander interview, dat werd afgenomen na een demonstratie, zei hij op tegen één van de interviewers: *Jezus heeft jou lief.*

Vanwege de ophef die hij veroorzaakt had, dacht ik dat hij een nieuwe Volkert van de Graaf zou zijn, de activist die in 2001 Pim Fortuijn vermoordde en die nu geniet van zijn vrijheid en zijn hardloopwedstrijden.

Maar wat ik zag, was geen berekende en doelgerichte moordenaar.

Ik zag een verwarde en dolende ziel.

Natuurlijk iemand die onberekenbaar en labiel is, want zo kwam hij op mij over, kan een serieus gevaar zijn.

En geruststellend is het ook niet dat hij, zoals hij uit zichzelf vertelde, vroeger een agressieprobleem had gehad.

Maar dat had hij nu overwonnen, zei hij zelfverzekerd.

Toch, wie in de geestelijke gezondheidszorg werkt, weet hoe explosief en gewelddadig cliënten kunnen worden als ze het gevoel hebben dat ze geen kant op kunnen.

Desondanks kom ik in de verleiding om me af te vragen of met de felle reacties die er te horen waren, ook niet geprobeerd werd om munt te slaan uit zijn actie.

Hij leek mij eerder een slachtoffer van vroegere omstandigheden, dan iemand die de omstandigheden aangrijpt en ze met brandstichting en moord ombuigt in de richting die hij op wil.

Een godsdienstwappie wordt hij al genoemd.

Dat zegt ons genoeg.

Want dat zegt dat het uitgesloten is, dat wij als kerk, dat wij als christenen, ooit munt uit zijn actie kunnen slaan.

Zijn actie bij het huis van mevrouw Kaag en haar gezin en zijn verklaring dat hij van God de opdracht had gekregen om te demonstreren, bevestigen in de ogen van veel mensen, wat zij toch al denken.

Al die mensen die God nog serieus nemen en die Jezus nog een keer serieus nemen, al die mensen kunnen zelf niet serieus genomen worden. Wappies zijn het, godsdienstwappies.

Dat soort mensen leeft in de Middeleeuwen.

Ze bedoelen ons soort mensen dus.

Mensen die net als de dichter van Psalm 119 niet willen afwijken van de opdracht van God en denken aan Zijn eeuwige voorschriften. *"Al lachen de hoogmoedigen mij ook uit, ik wijk niet af van Uw tora. Ik denk aan Uw eeuwige voorschriften, Heer, daarin vind ik troost."*

Mensen die net als de eerste christenen in Efeze *"de weg van de liefde willen gaan, zoals Christus deed, die ons heeft liefgehad en die zich voor ons gegeven heeft als offer, als gave voor God"*.

Omdat er godsdienstwappies zijn die zeggen dat ze de weg van Christus volgen, is niet iedereen die Christus navolgt, automatisch een godsdienstwappie.

Op de snelwegen rijden wegpiraten, maar daarom is niet iedereen die op een snelweg rijdt, automatisch een wegpiraat.

Op de weg van Christus krijgt iedereen de kans, ook de godsdienstwappies, om boven zichzelf uit te groeien.

Want op de weg van Christus wordt water wijn.

Wijn staat voor het leven met Jezus, voor het leven met Jezus als de Messias.

Wijn staat voor het messiaanse leven.

Het messiaanse leven is een overvloed aan leven.

Een overvloed aan leven is een leven waarin, zoals we bij Jesaja lezen, *God de dood voor altijd teniet gedaan heeft en waarin Hij de tranen van elk gezicht afwist.*

Een overvloed aan leven is een leven in een overvloed van liefde, goedheid en waarheid.

Tegenover de wijn staat het water.

In deze tegenstelling *wijn-water* staat het water symbool voor alles waarvoor in het messiaanse leven geen plaats meer is.

Water staat voor alle dingen, voor alles waarvan de mens denkt dat hij daar een heel goed leven mee kan opbouwen en waarvan hij vervolgens ontdekt dat dat daarmee toch niet zal lukken, een goed leven opbouwen.

Op de bruiloft van Kana vindt het wonder plaats dat het water wijn wordt.

De afwezigheid van messiaans leven gaat over in de aanwezigheid van messiaans leven.

Het ontbreken van messiaans perspectief, van messiaanse hoop, wordt tenietgedaan door de rijkdom aan messiaans perspectief, aan hoop op de Messias.

Het ongeloof in de messiaans werkelijkheid wordt geconfronteerd met de openbaring van de messiaanse werkelijkheid.

In het handelen van Jezus, in het wonder dat Hij op de bruiloft verricht,

in de onbegrijpelijke verandering van water in wijn, komt het allemaal aan het licht.

In ons leven hier en nu, worstelend met onvrijheid en onrecht,

dicht op de huid gezeten door ziekte en dood, wordt de volheid van het messiaanse leven binnen gebracht.

Met onze lege bekken en met onze dorstige zielen kunnen we dichterbij komen.

Hierheen! Hier is de wijn die onze dorst lest. Hier kunnen we een begin maken met zelf messiaans te leven. Hier kunnen we **het** messiaanse leven veranderen in **ons** messiaans leven. Hier ontmoeten we de Messias, de Gezalfde van God. Hier in Hem ontmoeten we bevrijding en gerechtigheid, heling en eeuwig leven. Hier in Jezus.

Wij gaan er vanuit dat de wijn op is, dat het messiaanse leven een droom van vroegere, nu gestorven generaties is, dat het woord van God ons niets meer te zeggen heeft, dat er geen slavernij meer is, waaruit wij ons moeten bevrijden, dat er geen onrecht meer is, dat we met Gods gerechtigheid moeten rechtzetten, dat er geen ziekte meer is, waarvan we door een gebed kunnen genezen, dat er geen dood meer is die wij kunnen uitdagen met het eeuwig leven.

Hoe hoog zijn eigenlijk nog onze verwachtingen van God?

Is de wijn niet allang op?

Het wonder is het messiaanse leven, het leven met de Messias.

Jezus roept ons om Hem te volgen en leert ons als Hem te handelen.

Het wonder dat water wijn wordt, heeft zijn weerklank en uitwerking overal daar waar mensen een verwaterd leven veranderen in een messiaans leven.

Het wonder dat Jezus verricht, volgen wij na iedere keer wanneer wij ons wegdraaien uit een leven zonder Jezus en ons omkeren tot een leven met Jezus.

Wij spiegelen het wonder van Jezus wanneer wij het verhaal van ons leven openen voor het verhaal van Zijn messiaans leven.

Wat betekent dat dan?

We houden ermee op om alleen maar zelf het woord te nemen. We onderbreken onszelf voor het woord dat Jezus is. We zwijgen om te luisteren naar wat Hij zegt. We trekken ons terug uit het meningenkoor om ons heen en praten niet langer mee met iedereen. We laten een stilte vallen waarna we praten tot God. In het gebed gebeurt het wonder. Water verandert in wijn. De dingen waarop we ons leven bouwen en die ons worden aangeleverd door de wereld om ons heen, die laten we schieten als het fundament voor ons bestaan.

We gaan voor een ander fundament. We gaan voor het messiaanse fundament. Want die dingen hebben de draagkracht niet om ons te beschermen tegen onvrijheid en onrecht, om ons te sterken in tijden van ziekte, om ons voorbij de dood te brengen.

Let op, zegt Paulus, let op hoe je bouwt, kijk na op welke dingen je je leven baseert, hou in de gaten door welke stroming je je mee laat nemen, *"want niemand kan een ander fundament leggen dan er al ligt – Jezus Christus zelf"*.

Jezus veranderde voor ons water in wijn. We kunnen nu ons leven de kleur en de smaak geven van het messiaanse leven.

Dat doen, wanneer we ons leven openen voor het leven met Jezus die de messias is. Deze week las ik een profetisch artikel over het einde van de democratie en dat deed me afvragen: Hebben we Egypte en de slavernij werkelijk achter ons of ligt Egypte en de slavernij, *de door de moderne techniek mogelijk gemaakte slavernij*, nog voor ons? Het leven met Jezus, het messiaanse leven, laat ons verder trekken zonder angst voor zowel de vrijheid als voor de onvrijheid.

Want let op, zegt Paulus nog een keer. *"U bent van Christus en Christus is van God."*
Amen.